

[Rager.]

lemmer og Tilhængere af de demokratiske Partier, der maatte have forvildet sig ind i disse med forkert Etikette forsynede Lytterforeninger, finder ud af dem i god Orden og sørger for ikke at være Medlemmer, naar Radioraadsvalget skal gøres op paa Grundlag af Medlemstallet den 31. December i Aar — for det slipper vi vel ikke uden om, at Radioraadet igen skal vælges paa denne Maade. Jeg har intet Haab om, at Trafikministeren, inden Radioraadsvalget finder Sted, vil forelægge en ændret Valgordning.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Krag i Anledning af en Udtalelse, som det ærede Medlem har fremsat angaaende Forfatningsspørgsmaalet, saa vidt jeg ved paa et Møde i Ringkøbing, og hvor det ærede Medlem gaar ind for Enkeltmandskredse ved Valg til Folketinget, Flertalsvalg i Enkeltmandskredse med Suppleringsmandater, at jeg forstaar ikke Hensigten med atter at prøve paa at rejse dette Spørgsmaal. Hvad var i sin Tid det, man kaldte for den saglige Motivering for Enkeltmandskredse med Flertalsvalg? Det var dette, at uden saadan Valgmaade kunde man ikke vente at faa skabt et regeringsdygtigt Flertal i Folketinget. Nu har vi siden 1918 haft en Forholdstalsvalgmaade — i hvert Fald siden 1920 —, som vi har den nu, og vi har dog været ved Folketingsvalgurnerne nogle Gange, og jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Krag, naar han tænker paa Tiden 1929—37, vil kunne sige, at det ikke under denne Valgordning har været muligt at skabe et fast Flertal i Folketinget. Jeg har nærmest paa Fornemmelsen, at det undertiden har været fastere, end det ærede Medlem Hr. Krag kunde ønske det.

Jeg har endnu et lille Punkt, det kan gøres paa et Minut eller to. Man har fundet en Udtalelse, som først blev tillagt den højtærede Statsminister, men som jeg forstaar bagefter er tillagt det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen, og hvor der er sagt til socialdemokratiske Vælgere: Meget er udrettet, og mere skal udrettes i Fremtiden, og gennem dette Arbejde forandres stille og roligt hele Landets økonomiske og kulturelle Struktur til Gavn for den store og brede Del af Befolkningen. Man har været ophidset over denne Udtalelse. Man har sagt: Dér kan I se, hvad det er, Socialdemokraterne vil! Jeg spørger: Vil vi ikke alle dette? I hvert Fald kan jeg sige for Det radikale Venstres Vedkommende: Vi vil det. Maaske gaar det lidt for stille og roligt, men er det ikke det, vi alle vil, hvad sidder vi her for andet, hvad er Politik

andet end at sørge for en stille og rolig Udvikling af Landets økonomiske og kulturelle Struktur til Gavn for den store og brede Del af Befolkningen? Selv Det konservative Folkeparti vil det jo. Jeg husker det ærede Medlem Hr. Carsten Raft paa det første Vælgermøde i Vedbæk, hvor han udtalte som Slutreplik: Det, vi Konservative vil, er at tage fra Millionærerne og give til Befolkningen!

Holger Eriksen: Det er mig en kær Pligt at bringe den højtærede Undervisningsminister en Tak, fordi han har gennemført 8 Timers Dagen for Sygeplejerskerne ved 4 store Afdelinger paa Rigshospitalet og derved gjort Begyndelsen til en fuldstændig Gennemførelse af 8 Timers Dagen for Sygeplejersker paa Rigshospitalet. Jeg havde i Fjor det Uheld — eller Held, om man vil — at komme til at ligge paa Rigshospitalet i 3 Maaneder, og jeg fik dér et levende Indtryk af den Dygtighed og Samvittighedsfuldhed, hvormed Sygeplejerskerne gaar op i deres Gerning, men jeg fik ogsaa et Indtryk af, hvor slidsomt og nerveanspændende denne Gerning er. For den meget syge er det ikke nok, at Sygeplejersken gør netop det, hun skal gøre, det er lige saa betydningsfuldt, at hun gør det med et Smil, og dette Smil maa i det lange Løb have som Forudsætning, at Arbejdstiden ikke er for lang.

Men dernæst ønsker jeg at paapege, at vi i Statens Tjeneste har Folk, hvis Gerning kan sidestilles med Sygeplejerskernes, ja, sikkert slider paa Nerverne i højere Grad end Sygeplejerskernes Arbejde i medicinske og kirurgiske Afdelinger. Det er Plejerne paa Statens Sindssygehospitaler. De fik for et Par Aar siden en ret betydelig Nedsættelse af deres Arbejdstid, saaledes at den nu er 8 Timer i de særligt vanskelige Afdelinger og 9 Timer i de øvrige, men desværre har man fra Administrationens Side fortolket det saaledes, at der næsten ingen vanskelige Afdelinger er. Da den sidste Nedsættelse af Arbejdstiden kom, havde Plejerne ønsket 8 Timers Dagen fuldt gennemført. De har nu gennem deres Organisation, Dansk Hospitalsforbund, til Direktoratet for Statens Sindssygeanstalter indsendt en Anmodning om at faa 8 Timers Dagen gennemført for deres Vedkommende i samme Tempo, som det sker for Sygeplejerskerne ved Rigshospitalet. De har i denne Forbindelse peget paa, at man kunde gøre Begyndelsen ved for det Aar, Finanslovsforslaget omfatter, at gennemføre 8 Timers Dagen for al Nattjeneste.